WARIES MISDAADREEKS · Nº 323

Vuurpartituur in Kerkrade

De zaak van het brandende muziekarchief

ESCAPEBOEK · KRAAK DE CODES

vier kamers · tweeëntwintig stukken bewijs · één brandstichter

UITGEVERIJ WARIES

Inhoud

Zo werkt dit escapeboek 4

Wie is wie 6

Proloog · Zaterdag, vijf voor negen 7

Kamer 1 · Het verbrande archief 9

Kamer 2 · De zaal 20

Kamer 3 · De abdij 30

Kamer 4 · De lamp 42

De laatste kist 52

Aan de lezer 53

Werkbladen en antwoordformulier 54

Hints (op hun kop) 59

Verzegeld 61

Uitleg van de puzzels 62

De oplossing 63

Nawoord 66

Zo werkt dit escapeboek

Dit is geen gewoon verhaal. Het is een escapeboek: jij speurt mee. Samen met Noor (11), haar broer Bram (13) en hun opa Wiel ga je op zaterdag 18 juli 2026 door Kerkrade, op de dag na een brand in het clubhuis van Harmonie Kolenspoor. Iemand heeft die brand met opzet aangestoken. Jij gaat ontdekken wie.

Het boek heeft **vier kamers**. Een kamer is een plek in Kerkrade. In elke kamer lees je een stukje verhaal en vind je **stukken**: rapporten, berichten, bonnetjes, foto's, gesprekken die Noor in haar schrift opschreef. Daartussen staan **puzzels** met een rood kader.

Het codeslot

Elke puzzel levert één tot drie cijfers op. Samen vormen ze de **code van vier cijfers** van die kamer. Achteraan elke kamer staat een codeslot: een tabel met letters. Zoek bij positie 1 het eerste cijfer op, bij positie 2 het tweede, en zo verder. Je krijgt vier letters. Is je code goed, dan vormen ze een echt woord dat past bij de volgende plek in het verhaal. Krijg je wartaal? Dan zit er ergens een fout. Ga terug en puzzel verder.

Opa Wiel was dertig jaar archivaris van de harmonie en hij is gek op raadsels. Hij vertelt Noor en Bram pas waar ze heen gaan als ze zijn code hebben gekraakt. Lees een nieuwe kamer dus pas als je het woord hebt.

De zaak

Naast de codes is er de grote vraag: **wie stak de brand aan, en waarom?** Niet elk stuk bewijs zit in een puzzel. Lees alles goed, ook de saaie lijstjes. Mensen vertellen niet altijd de waarheid. Achterin vind je werkbladen om bij te houden wie waar was. Als je klaar bent, vul je

Wie is wie

De speurders

Noor Kessels (11)	klarinet in het jeugdorkest van Kolenspoor; schrijft alles op in haar schrift
Bram Kessels (13)	slagwerker, rekent graag, telt alles
Opa Wiel Kessels (78)	werkte vroeger ondergronds in de mijn; erelid en oud-archivaris van Kolenspoor

Harmonie Kolenspoor en anderen

Jo Sijben	voorzitter van Kolenspoor
Lex Habets	dirigent, woont in Maastricht
Mireille Pelzer	penningmeester
Ruud Vankan	tubaïst en beheerder van het clubhuis
Yvonne Lardinois	archivaris van Kolenspoor
Tom Moonen	kleinzoon van stichter en componist Sjeng Moonen; bakker; geen lid
Sjeng Moonen	(1921-1998) mijnwerker, medeoprichter van Kolenspoor in 1948, schreef in 1956 *De Zwarte Ader*
Hanneke Smeets	brandonderzoeker van de brandweer
Karim El Idrissi	wijkagent
Els Ortmans	Stichting Blaasmuziekerfgoed Limburg

De vuurpartituur

De Zwarte Ader is het beroemdste stuk van Kolenspoor. Sjeng Moonen schreef het met de hand op twaalf losse, dikke vellen muziekpapier. Op de omslag tekende hij een rode vlam, de vlam van een mijnlamp. Daarom heet het origineel in de harmonie al zeventig jaar ‘de vuurpartituur’.

PROLOOG

Zaterdag, vijf voor negen

Het was de zaterdag na het mooiste concert van het jaar, en in de keuken van Opa Wiel rook het naar koffie en abrikozenvlaai. Noor zat nog in haar pyjama aan tafel. Bram tikte met twee lepels een roffel op de rand van de fruitschaal.

‘Eerste divisie,’ zei hij voor de tiende keer. ‘Wereld Muziek Concours. En wíj hebben gewonnen.’

‘Kolenspoor heeft gewonnen,’ zei Noor. ‘Jij zat in het publiek.’

‘Ik heb hard geklapt. Dat telt.’

Opa Wiel lachte. Hij had het concert gisteravond in de Rodahal met zijn ogen dicht gevolgd, zoals altijd bij *De Zwarte Ader*. Bij de laatste maten, waar de trompetten het vuur van de mijnlamp laten opvlammen, had Noor gezien dat zijn handen trilden.

‘Om tien uur komen ze de vuurpartituur ophalen,’ zei hij. ‘Een stichting uit Roermond gaat het origineel restaureren en tentoonstellen. Sjeng zou trots zijn geweest.’

Toen ging de telefoon.

Opa nam op en zei eerst niets. Zijn gezicht werd grijs, als steenkool in de regen. ‘Ja, Jo,’ zei hij. ‘Ja. We komen eraan.’

Hij legde de telefoon neer. ‘Vannacht heeft het gebrand in het clubhuis,’ zei hij zacht. ‘In het archief. Niemand

KAMER 1

Het verbrande archief

Het Kolenspoorhuis aan het Lampistenpad was vroeger het kantoortje van een mijnopzichter: laag, van baksteen, met een groen dak. Aan de gevel hing een spandoek: *Kolenspoor naar het WMC!* Ervoor stonden een politieauto en een rode bus van de brandweer. Het rook naar natte as.

Voorzitter Jo Sijben kwam hen tegemoet. Hij had zijn feestoverhemd van gisteravond nog aan, verfrommeld. ‘Ik zag het pas om half negen,’ zei hij. ‘Mijn telefoon stond op stil. De meldkamer had me vannacht gebeld en ik heb niets gehoord. Toen heb ik eerst Ruud gebeld, daarna het bestuur een bericht gestuurd en toen Wiel. Verder niemand.’

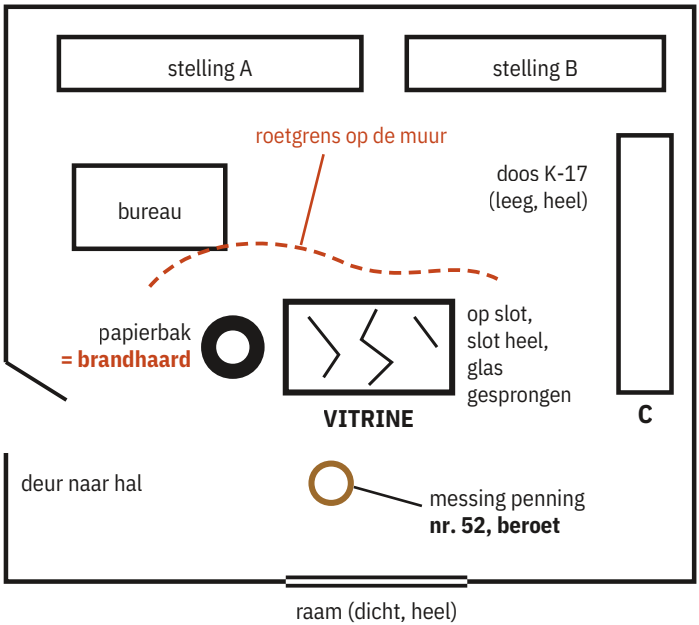
Ruud Vankan, de beheerder, zat op het muurtje met een bekertje koffie en rode ogen. ‘Ik ben er sinds drie uur,’ zei hij. ‘De meldkamer belde mij als eerste.’

Binnen werkte Hanneke Smeets, de brandonderzoeker, met een klembord. Ze kende Opa Wiel van vroeger. ‘Wiel, jij kent dat archief als geen ander. Kijk eens mee. De kinderen mogen tot de deur, niet verder.’

Vanuit de deuropening zag Noor het archief. De muren waren zwart tot halverwege. In het midden stond de vitrine, het glas gebarsten als ijs op een plas. Ernaast lag een verschrompelde papierbak. Op de vloer lag iets kleins en ronds.

‘Raak niets aan,’ zei Hanneke. ‘Maar je mag kijken en je mag opschrijven.’

STUK 2

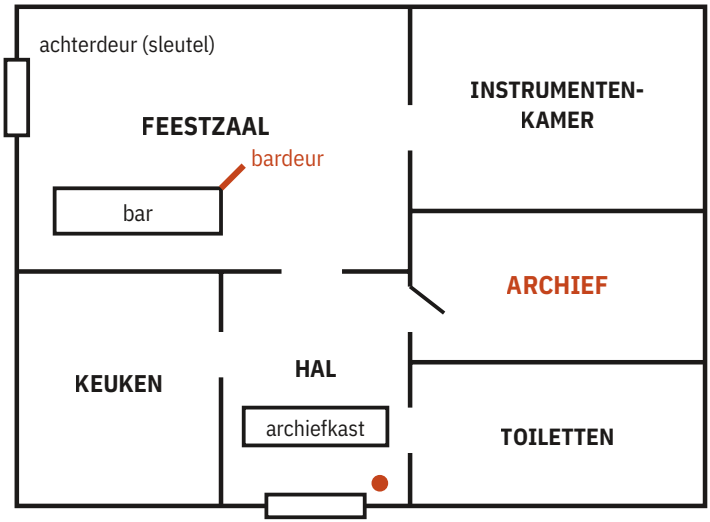

Schets: brandweer, za 18 juli, 03:20 · bovenaanzicht · niet op schaal

Bijlage bij de eerste bevindingen van de brandweer.

Hanneke Smeets tekende deze schets om 03:20, toen het archief nog nat was. ‘Ik teken alles waar het lag,’ zei ze tegen Noor. ‘Ook dingen die onbelangrijk lijken. Je weet nooit wat later telt.’

STUK 3

niet op schaal · parkeerplaats ligt achter het gebouw, bij de achterdeur

Plattegrond van het Kolenspoorhuis, Lampistenpad 3 (tekening van Ruud Vankan, beheerder).

UIT DE HUISREGELS VAN HET KOLENSPOORHUIS

De voordeur valt vanzelf in het slot als hij dichtgaat. Van buiten gaat hij alleen open met een code. Bestuursleden, dirigent en beheerder hebben een eigen code. Elke keer dat de deur met een code opengaat, wordt dat in het slot bewaard (wie of welke code, en hoe laat). Naar buiten gaan en de deur dichttrekken worden niet bewaard.

Bij feesten en repetities kan de beheerder een tijdelijke gastcode aanmaken.

De achterdeur gaat alleen open met een sleutel.